

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

(Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen og implementering af EURES-forordningen)

§ 1

I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 1342 af 21. november 2016, som ændret ved § 1 i lov nr. 173 af 20. februar 2017 og § 9 i lov nr. 674 af 8. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 118, stk. 1, affattes således:

»Inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, når udgiften angår

- 1) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling, jf. dog stk. 2, og §§ 122 a og 122 b,
- 2) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,
- 3) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a,
- 4) udgifter til mentorstøtte efter § 31 b, stk. 2,
- 5) 6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter kapitel 8 a og
- 6) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.«

2. I § 118, stk. 2, udgår », for personer omfattet af § 2, nr. 1«.

3. § 118, stk. 3-5, ophæves.

Stk. 6-7 bliver herefter stk. 3-4.

4. I § 118, stk. 6 og 7, der bliver stk. 3 og 4, ændres »§ 2, nr. 1-3, 12 og 13,« til: »§ 2, nr. 1,« og i stk. 6, der bliver stk. 3, ændres »jf. stk. 7,« til: »jf. stk. 4,«.

5. § 118 ophæves.

6. § 118 a, stk. 1, affattes således:

»Inden for et rådighedsbeløb, jf. stk. 3, refunderer staten 50 pct. af en kommunes udgifter for personer, der er omfattet af § 2, nr. 5, hvis personen er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, når udgiften angår

- 1) tilbud efter kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- 2) undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77,

- 3) udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter § 81 a, og
- 4) opkvalificering efter § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.«

7. I § 118 a, stk. 2, ændres »§ 2, nr. 4-7« til: »§ 2, nr. 5«.

8. I § 118 a, stk. 3, ændres »§ 2, nr. 4 og 5,« til: »§ 2, nr. 5,« og »og personer, der er omfattet af § 2, nr. 7, og som modtager ledighedsydelse efter § 74 i lov om aktiv socialpolitik eller deltager i 6 ugers jobrettet uddannelse efter § 73 b,« udgår.

9. I § 118 a, stk. 4, ændres »bruttoledige helårspersoner omfattet af § 2, nr. 4, 5 og 7,« til: »helårspersoner omfattet af § 2, nr. 5,«.

10. § 118 a ophæves.

11. I § 120, stk. 1, nr. 1, ændres »jf. dog § 118, stk. 1, nr. 2, og § 119, stk. 1, nr. 2, « til: »bortset fra undervisningsmaterialer,«.

§ 2

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 329 af 24. marts 2017, som ændret ved § 3 i lov nr. 705 af 8. juni 2017 og senest ved § 2 i lov nr. 1675 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 14, stk. 2, nr. 5, affattes således:

- »5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til
- a) kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, integrationsydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse som led i et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, revalidering og førtidspension,
 - b) aktivering af kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, integrationsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender og sygedagpengemodtagere, bortset fra driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge,
 - c) driftsudgifter til aktivering af forsikrede ledige og førtidspensionister samt driftsudgifter i forbindelse med jobrettet uddannelse,
 - d) mentorstøtte (bortset fra mentorstøtte til dagpengemodtagere) og jobrotationsydelse,
 - e) kontantydelse efter lov om kontantydelse og udgifter til aktivering og befordring til modtagere af kontantydelse,
 - f) danskundervisning og aktivering efter integrationsloven og lov om danskuddannelse, resultattilskud, grundtilskud og tilskud til uledsagede mindreårige flygtninge efter integrationslovens kapitel 9, og
 - g) erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og«.

2. § 14, stk. 2, nr. 5, affattes således:

- »5) kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til
- a) kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, integrationsydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse som led i et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, revalidering og førtidspension,

- b) aktivering af kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, integrationsydelses- og ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender og sygedagpengemodtagere, bortset fra driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge,
- c) driftsudgifter til aktivering af forsikrede ledige og førtidspensionister samt driftsudgifter i forbindelse med jobrettet uddannelse,
- d) mentorstøtte og jobrotationsydelse,
- e) kontantydelse efter lov om kontantydelse og udgifter til aktivering og befordring til modtagere af kontantydelse,
- f) danskundervisning og aktivering efter integrationsloven og lov om danskuddannelse, resultattilskud, grundtilskud og tilskud til uledsagede mindreårige flygtninge efter integrationslovens kapitel 9, og
- g) erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret og«.

3. I § 23 a, stk. 3, udgår »samt kommunernes nettoudgifter til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, befordringsgodtgørelse og tilskud til arbejdsgivere, der ansætter modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i løntilskudsjob«.

§ 3

I lov nr. 1482 af 23. december 2014 om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. som ændret ved § 2 i lov nr. 456 af 25. maj 2016, § 8 i lov nr. 665 af 8. juni 2016, § 4 i lov nr. 624 af 8. juni 2016 og § 3 i lov nr. 625 af 8. juni 2016, foretages følgende ændring:

1. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket og overvågning af disse aktørers aktiviteter.«

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2 og § 5.
Stk. 2. § 1, nr. 5 og 10, og § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. juli 2019.

§ 5

Stk. 1. For personer omfattet af § 2, nr. 2-4, 7, 10, 12 og 13, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der i 2018 eller tidligere har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i denne lovs §§ 118 og 118 a, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen berigtige og hjemtage refusion i 2019 eller senere, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Stk. 2. For personer omfattet af § 2, nr. 1 og 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, der frem til 1. juli 2019 har deltaget i tilbud eller fået mentorstøtte, hvor udgifterne er refusionsberettigende efter de hidtil gældende refusionsregler i denne lovs §§ 118 og 118 a, og der ikke er hjemtaget refusion, kan kommunen efter 1. juli 2019 berigtige og hjemtage refusion, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Afskaffelse af statens refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte indenfor et rådighedsbeløb*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.1.1. *Driftsudgifter til aktivering der ikke er refusionsberettigende og dermed ikke skal medregnes i rådighedsbeløbet*
 - 2.1.1.2. *Refusion af en kommunes udgifter til mentorstøtte*
 - 2.1.1.3. *Opgørelse af rådighedsbeløbet*
 - 2.1.1.4. *Offentliggørelse af de to driftslofter*
 - 2.1.2. *Den indgåede aftale*
 - 2.1.3. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.1.3.1. *Afskaffelse pr. 1. januar 2019 af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, revalidender og ledighedsydelsesmodtagere*
 - 2.1.3.2. *Afskaffelse pr. 1. juli 2019 af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til dagpenge- og sygedagpengemodtagere*
 - 2.2. *Adgangssystem for andre aktører som følge af implementering af EURES-forordningen*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven*
 - 2.4. *Forholdet til frikommuneforsøgene*
3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte*
 - 3.2. *Udvidelsen af budgetgarantien ved afskaffelsen af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere*
 - 3.3. *Reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering*
 - 3.4. *Mere virksomhedsrettet aktivering*
 - 3.5. *Administrative udgifter som følge af mere virksomhedsrettet aktivering*
4. *Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti) og Dansk Folkeparti og Radikale Venstre har den 12. november 2017 indgået ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer”. Som element i aftalen indgår en forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen.

Følgende fremgår af aftalen:

”Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen

Med refusionsreformen fra 2015 er refusionsreglerne på ydelser ensrettet, og der er lavet en aftrapning over tid. Dermed tilskyndes kommunerne til at arbejde målrettet for at få de ledige hurtigst muligt i job. Det reducerer behovet for en differentieret statslig refusion af kommunernes driftsudgifter til aktivering.

Staten refunderer i dag op til 50 pct. af kommunernes udgifter til aktivering i vejlednings-, opkvalificerings- og mentorforløb under et driftsloft. Refusionen varierer på tværs af målgrupper og afhængigt af, hvornår i ledighedsforløbet det aktive tilbud gives. Der ydes ikke statslig refusion af kommunernes udgifter forbundet med de virksomhedsrettede tilbud.

Aftaleparterne er enige om at foretage en væsentlig forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen. Den nuværende detaljerede styring gennem statslig driftsrefusion og driftslofter erstattes af en mere simpel model, hvor statsrefusionen afskaffes og finansieringsansvaret overlades fuldt ud til kommunerne. Kommunerne kompenseres i stedet under ét via budgetgarantien for deres udgifter til beskæftigelsesindsatsen. Forslaget vil omfatte kommunernes driftsudgifter til aktivering for modtagere af dagpenge, kontant- og uddannelseshjælp, integrationsydelse (personer der ikke er omfattet af integrationsprogrammet), sygedagpenge, ledighedsydelse og revalidender.

Den forenkledte styringsmodel vil skabe mere ensartede regler på tværs af beskæftigelsesindsatsen og give kommunerne incitament til at tilrettelægge beskæftigelsesindsatsen efter den enkelte borgers behov. Dermed understøttes intentionerne i refusionsreformen på ydelser.

Kommunerne skal fortsat leve op til gældende krav til aktiverings- og beskæftigelsesindsatsen. Budgetforbedringen opnås gennem ændret kommunal adfærd i aktiverings- og beskæftigelsesindsatsen.

Initiativet bidrager med ca. 870 mio. kr. fra 2019 til finansieringen af aftalen.”

Reglerne om statens refusion til kommunerne i forbindelse med driftsudgifter til aktivering af dagpengemodtagere er forligsbelagt som følge af Forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen af 18. juni 2014, indgået af den daværende regering (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Reglerne om statens refusion til kommunerne i forbindelse med driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere er forligsbelagt som følge af Forlig om reform af sygedagpengesystemet af 18. december 2013, indgået af den daværende regering (Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti er ikke en del af forligskredsen om ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer” og har meddelt, at de ikke kan tilslutte sig aftalen.

Forenklingen af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen i forhold til dagpenge- og sygedagpengemodtagere træder derfor først i kraft den 1. juli 2019, hvor der har været afholdt folketingsvalg.

Adgangssystem for andre aktører som følge af implementering af EURES-forordningen

EURES (European Employment Service) er et samarbejdsnetværk, der blev etableret i 1994 og har til formål at lette den frie bevægelighed for arbejdstagere inden for EU's 28 lande samt Schweiz, Island, Liechtenstein og Norge.

EU-Kommissionen igangsatte med afgørelsen 'Commission Implementing Decision' fra 2012 og de efterfølgende retningslinjer ('EURES Charteret') fra 2013 en reformproces for at reetablere netværket. EU-Kommissionen ønskede yderligere at formalisere og konsolidere det nye EURES med en egentlig EURES-forordning, som blev fremlagt i januar 2014. Forordningen trådte i kraft i maj 2016.

Det fremgår af forordningen, at der skal være etableret et adgangssystem til optagelse af andre aktører i EURES-netværket i medlemsstaterne. Forordningen indeholder en række minimumskriterier til adgangssystemet, som det er op til de enkelte medlemsstater at sikre udmøntes i et konkret, nationalt adgangssystem. Nærværende forslag til lovændring har derfor til formål at bemyndige ministeren til at fastsætte nærmere regler for udmøntningen af et adgangssystem i Danmark.

2. Lovforslagets indhold

Dette lovforslag udmønter:

- Forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen fra "Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer".
- Bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om adgangssystem for andre aktører som følge af implementering af EURES-forordningen

*2.1. Afskaffelse af statens refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte indenfor et rådighedsbeløb**2.1.1. Gældende ret*

Efter gældende § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering m.v. af dagpengemodtagere, kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt selvforsørgende, som ikke er i beskæftigelse, indenfor et rådighedsbeløb.

Tilsvarende refunderer staten 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering m.v. af revalidender, sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag, og ledighedsydelsesmodtagere, indenfor et rådighedsbeløb, jf. § 118 a i lov om en aktivbeskæftigelsesindsats.

En kommune kan maksimalt få 50 pct. refusion af rådighedsbeløbet, hvis kommunen mindst har afholdt udgifter, der svarer til rådighedsbeløbet. Er kommunes udgifterne derimod mindre end rådighedsbeløbet, kan kommunen få refusion af 50 pct. af udgifterne. Rådighedsbeløbet opgøres som antallet af fuldtidsledige gange med driftsloftet. Driftsloftet er et beløb, der udmeldes af Beskæftigelsesministeriet én gang årligt, som kommunerne kan bruge til at udregne deres rådighedsbeløb. Der findes to forskellige driftslofter, et ledighedsrelateret driftsloft for personer omfattet af lovens § 118 og et driftsloft for øvrige målgrupper, som er omfattet af lovens § 118 a.

Refusionsberettigende driftsudgifter til aktivering m.v. omfatter udgifter til følgende aktiviteter, tilbud og tillægsydelser efter §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, der kan bestå af:
 - Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. § 32, stk. 1, nr. 1.
 - Øvrige uddannelser og kurser, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. § 32, stk. 1, nr. 2.

- 6 ugers jobrettet uddannelse inklusiv deltagerbetaling samt kost og logi efter lovens kapitel 8 a eller § 73 b for dagpenge- og ledighedsydelsesmodtagere.
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77 med henblik på at understøtte at personen kan få og deltage i et tilbud.
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a mellem en virksomhed og et jobcenter om rekrutteringsforløb for ledige i virksomhedspraktik, hvor virksomheden inden for rammerne af aftalen kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb, mentor og administration.
- Godtgørelse efter § 83 til kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og som deltager i tilbud efter lovens kapitel 10 og 11, hvor der efter jobcentrets vurdering kan udbetales op til 1.000 kr. om måneden i hel eller delvis godtgørelse til anslåede udgifter ved at deltage i tilbud.
- Opkvalificering efter lovens § 99 ved ansættelse af dagpenge-, kontanthjælps-, uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, samt revalidender og sygedagpengemodtagere, der ansættes uden løntilskud, når opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

2.1.1.1. Driftsudgifter der ikke er refusionsberettigende og dermed ikke skal medregnes i rådighedsbeløbet

Der er en række undtagelser til ovenstående opstilling af refusionsberettigende udgifter, der således ikke medregnes i rådighedsbeløbet. Det drejer sig om følgende udgifter til:

- Tilbud efter §§ 33 a og 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, til dagpengemodtagere, hvor kommunerne har mulighed for en højere refusion via den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløft.
- Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 1, til jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelses modtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, i de første 9 måneder på kontant- og uddannelseshjælp eller integrationsydelse efter henvendelse til kommunen om hjælp, dog er udgifter til læse-, skrive- og regnekurser refusionsberettigende.
- Øvrige uddannelser og kurser, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 2, til dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og jobparate eller åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet.

Det bemærkes, at statens refusion af 50 pct. af en kommunes driftsudgifter ved aktivering af førtidspensionister, ansatte i fleksjob, som ikke modtager ledighedsydelse, nyuddannede handicappede i løntilskud, unge under 18 år som har behov for en beskæftigelsesfremmende indsats og ressourceforløbsydelsesmodtagere, som deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb samt udgifter til mentorstøtte til personer i ressource- og jobafklaringsforløb, ikke er omfattet af et rådighedsbeløb efter gældende regler, og ikke er omfattet af forslaget om afskaffelse af refusion.

2.1.1.2. Refusion af en kommunes udgifter til mentorstøtte

Som hovedregel refunderes en kommunes udgifter til mentorstøtte også med 50 pct. indenfor et rådighedsbeløb jf. § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det gælder udgifter til mentorstøtte til:

- Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, nyuddannede handicappede i løntilskud, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesindsats, selvforsørgende der ikke er i beskæftigelse og uddannelseshjælpsmodtagere, jf. lovens § 118, stk. 5.
- Revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og fleksjobvisiterede, jf. lovens § 118 a, stk. 2.

- Udskrivningsmentorer i henhold til lovens § 31 b, stk. 2, til alle målgrupper, der er omfattet af lovens § 2, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, og som har ret til et tilbud om mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt, jf. lovens § 118, stk. 5.

Udgifter til mentorstøtte, der kan afholdes efter kapitel 9 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omfatter løn til frikøb af mentorer på en arbejdsplads eller uddannelsesinstitution, honorar til en ekstern konsulent og tilskud til køb af uddannelse for mentoren. Det omfatter dermed ikke udgifter forbundet med at levere mentorydelsen som fx transportudgifter for kommunalt ansatte, der er mentorer, eller løn under mentorers sygdom.

Udgifter til mentorstøtte, der vedrører beskæftigede eller dagpengemodtagere, jobparate kontanthjælpsmodtagere og jobparate integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, er ikke refusionsberettigende, bortset fra udskrivningsmentorer som beskrevet ovenfor.

Det bemærkes, at refusion af en kommunes udgifter til mentorstøtte til personer på ressourceforløbsydelse, som deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, ydes med 50 pct. udenfor et rådighedsbeløb, jf. § 120, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og er dermed ikke omfattet af forslaget om afskaffelse af refusion.

2.1.1.3. Opgørelse af rådighedsbeløbet

Rådighedsbeløbet opgøres som antallet af personer, der er omfattet, ganget med driftsloftet. Et driftsloft er et kronebeløb pr. person i målgruppen, som fastsættes på årets finanslov. Der er to driftslofter, dels et ledighedsrelateret driftsloft på 11.414 kr. pr. helårsperson for 2018 og et driftsloft for øvrige målgrupper på 10.139 kr. pr. helårsperson for 2018.

Det ledighedsrelaterede driftsloft gælder for dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet. Det fremgår af § 118, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Udgifter til aktivering af selvforsørgende, som ikke er i beskæftigelse, indgår i de udgifter, der kan refunderes af rådighedsbeløbet. Da der ikke er officiel statistik over antallet af selvforsørgende, som ikke er i beskæftigelse, indgår de ikke i persongruppen til beregningen af rådighedsbeløbet. Det vil sige, at en kommune kan få refusion af udgifter til aktivering af selvforsørgende, som ikke er i beskæftigelse, indenfor rådighedsbeløbet, selvom de ikke indgår i persongruppen, som kommunerne skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet.

Ved opgørelsen af rådighedsbeløbet, fratrækkes antallet af fuldtidsaktiverede dagpengemodtagere, der deltager i tilbud efter §§ 33 a og 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, da disse tilbud finansieres af henholdsvis den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløft.

Driftsloftet for øvrige målgrupper gælder for revalidender, sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere, jf. § 118 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

For begge driftslofter gælder, at persongrupperne omfatter alle de nævnte ydelsesmodtagere, også når de deltager i tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i loven. Det er således både ydelsesmodtagere, der deltager i tilbud, og ikke deltager i tilbud (passive).

2.1.1.4. Offentliggørelse af de to driftslofter

Med henblik på bedst muligt at understøtte kommunernes budgetlægningsproces, der skal være afsluttet den 15. oktober, offentliggør beskæftigelsesministeren senest den 1. juli de to foreløbige driftslofter for det kommende år. De foreløbige driftslofter fremgår også af forslag til finanslov. De endelige driftslofter offentliggøres af beskæftigelsesministeren efter vedtagelsen af det kommende års finanslov inden finansårets start.

Fra 2015 har Beskæftigelsesministeriet offentliggjort en opgørelse over det antal bruttoledige helårspersoner, som kommunerne skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet, jf. §§ 118, stk. 7, og 118 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det er antal fuldtidspersoner, jf. Jobindsats.dk. Dog er antallet af fuldtidsaktiverede dagpengemodtagere, hvis tilbud efter lovens §§ 33 a og 33 b finansieres af den regionale uddannelsespulje og pulje til uddannelsesløft, et særudtræk fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Offentliggørelsen sker på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside hver måned.

2.1.2. Den indgåede aftale

Det fremgår af ”Aftalen om erhvervs- og iværksætterinitiativer”, at refusionsreformen fra 2015, der ensrettede refusionsreglerne på ydelser, tilskynder kommunerne til at arbejde målrettet for at få de ledige hurtigst muligt i job. Det reducerer behovet for en differentieret statslig refusion af kommunernes driftsudgifter til aktivering.

Aftaleparterne er derfor enige om at foretage en væsentlig forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen. Den nuværende detaljerede styring gennem statslig driftsrefusion og driftslofter afskaffes, og finansieringsansvaret overlades fuldt ud til kommunerne. Kommunerne kompenseres i stedet under ét via budgetgarantien for deres udgifter til beskæftigelsesindsatsen. Forslaget vil omfatte kommunernes driftsudgifter til aktivering for modtagere af dagpenge, kontant- og uddannelseshjælp, integrationsydelse (personer der ikke er omfattet af integrationsprogrammet), sygedagpenge, ledighedsydelse og revalidender, og vil også omfatte kommunernes udgifter til mentorstøtte (bortset fra udgifter til mentorstøtte til personer i ressource- og jobafklaringsforløb).

Det fremgår endelig af aftalen, at kommunerne fortsat skal leve op til gældende krav til aktiverings- og beskæftigelsesindsatsen. Budgetforbedringen opnås gennem ændret kommunal adfærd i aktiverings- og beskæftigelsesindsatsen.

2.1.3. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Forenklingen af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen vil blive implementeret i overensstemmelse med ”Aftale om erhvervs- og vækstinitiativer”. Forslaget påvirker ikke borgernes ret og pligt til aktivering og mentorstøtte, men er et spørgsmål om finansiering mellem stat og kommune. Der er således ingen ændringer i, hvilke tilbud m.v. borgerne kan modtage efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

2.1.3.1. Afskaffelse pr. 1. januar 2019 af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, revalidender og ledighedsydelsesmodtagere

Det foreslås at afskaffe statsrefusion og dermed også driftsloft over refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering af kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, revalidender, og ledighedsydelsesmodtagere pr. 1. januar 2019. Det sker ved, at disse målgrupper udgår af §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det betyder, at det fra den 1. januar 2019 kun er dagpenge- og sygedagpengemodtagere, der er omfattet af lovens §§ 118 og 118 a.

Det foreslås videre, at der pr. 1. januar 2019 også afskaffes refusion og driftsloft over refusion af kommunernes udgifter til mentorstøtte til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, revalidender, førtidspensionister, ansatte i fleksjob, ledighedsydelsesmodtagere, nyuddannede handicappede i løntilskud, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesindsats, selvforsørgende der ikke er i beskæftigelse og uddannelseshjælpsmodtagere. Afskaffelsen af refusion gælder også for udgifter til udskrivningsmentorer, som kan gives til alle, der er omfattet af lovens målgrupper, og som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse, og som har ret til et tilbud om mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst

6 måneder i alt. Kommunerne kan dog fortsat få refusion af udgifter mentorstøtte til sygedagpengemodtagere og til udskrivningsmentorer til dagpengemodtagere frem til 1. juli 2019.

Afskaffelsen af refusion af udgifter til mentorstøtte sker ved, at disse målgrupper udgår af §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at kommunerne i stedet kompenseres under ét via budgetgarantien for deres udgifter til beskæftigelsesindsatsen.

2.1.3.2. Afskaffelse pr. 1. juli 2019 af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til dagpenge- og sygedagpengemodtagere

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 5 og 10, og § 4, stk. 2, at afskaffe statsrefusion og dermed også driftsloft over refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til dagpenge- og sygedagpengemodtagere pr. 1. juli 2019. Det sker ved, at §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ophæves. Der henvises til bemærkningerne til § 4, stk. 2, for en beskrivelse af baggrunden for den forskudte ikrafttræden.

Det betyder, at fra den 1. januar til og med den 30. juni 2019 gælder § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats fortsat for dagpengemodtagere. Tilsvarende gælder lovens § 118 a fra den 1. januar til og med 30. juni 2019 fortsat for sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Refusionsberettigende udgifter omfatter i perioden 1. januar 2019 til og med 30. juni 2019 udgifter til følgende aktiviteter, tilbud og tillægsydelse efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, der kan bestå af:
 - Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. § 32, stk. 1, nr. 1.
 - Øvrige uddannelser og kurser, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. § 32, stk. 1, nr. 2.
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77 med henblik på at understøtte at personen kan få og deltage i et tilbud.
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a mellem en virksomhed og et jobcenter om rekrutteringsforløb for ledige i virksomhedspraktik, hvor virksomheden inden for rammerne af aftalen kan få tilskud til faktisk afholdte udgifter til vejlednings- og opkvalificeringsforløb, mentor og administration.
- 6 ugers jobrettet uddannelse inklusiv deltagerbetaling samt kost og logi efter lovens kapitel 8 a for dagpengemodtagere.
- Opkvalificering efter lovens § 99 ved ansættelse af dagpenge- og sygedagpengemodtagere, der ansættes uden løntilskud, når opkvalificeringen ligger ud over den opkvalificering, som arbejdsgiveren forudsættes at give.

Der er fortsat undtagelser til ovenstående refusionsberettigende udgifter, idet der for dagpengemodtagere ikke kan medregnes henholdsvis udgifter til tilbud, der gives efter lovens §§ 33 a og 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, idet disse aktiviteter finansieres af den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløb, og udgifter til øvrige uddannelser og kurser, særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Der er fortsat ikke refusion af udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere bortset fra udgifter til udskrivningsmentorer. Der vil fortsat være refusion af udgifter til mentorstøtte til sygedagpengemodtagere, herunder udskrivningsmentorer.

Rådighedsbeløbet skal opgøres som antallet af henholdsvis dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere, der er omfattet af bestemmelserne, ganget med hvert sit driftsloft. Antallet af dagpengemodtagere fratrækkes dog antallet af fuldtidsaktiverede dagpengemodtagere, hvor tilbud gives efter §§ 33 a og 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, da disse tilbud finansieres af den regionale uddannelsespulje og puljen til uddannelsesløft. For begge driftslofter gælder, at persongrupperne omfatter de nævnte ydelsesmodtagere, også når de deltager i tilbud om løntilskud efter lovens kapitel 12.

Til trods for at målgrupperne i 1. halvår 2019 alene omfatter dagpenge- og sygedagpengemodtagere, skal der opretholdes to driftslofter som følge af budgetlovens bestemmelser om, hvilke udgifter der er henholdsvis indenfor og udenfor statens udgiftsloft for indkomstoverførsler (lov nr. 547 af 18. juni 2012). Ét driftsloft for dagpengemodtagere (det ledighedsrelaterede driftsloft), hvortil udgifterne er udenfor budgetlovens udgiftsloft for indkomstoverførsler, og ét driftsloft for sygedagpengemodtagere, hvortil udgifterne er omfattet af udgiftsloftet for indkomstoverførsler.

Den hidtidige reduktion af det ledighedsrelaterede driftsloft videreføres ikke for 1. halvår 2019, hvor målgruppen kun udgøres af dagpengemodtagere, og da der i beregningen af driftslofter kun indgår refusionsberettigende udgifter til ordinær uddannelsesaktivering af dagpengemodtagere. Jf. afsnit 2.1.1 vedrører det reduktionen som følge af kontanthjælpsreformen og sammenlægningen af mentorrammen med driftslofter over driftsudgifterne ved aktivering.

Beskæftigelsesministeren offentliggør senest 1. juli 2018 de foreløbige driftslofter for 1. januar 2019 til og med 30. juni 2019. De foreløbige driftslofter vil også fremgå af forslag til finanslov for 2019. De endelige driftslofter for 1. januar 2019 til og med 30. juni 2019 offentliggøres af beskæftigelsesministeren efter vedtagelsen af finansloven for 2019.

Beskæftigelsesministeriet vil fortsat offentliggøre månedlige opgørelser over det antal bruttoledige dagpengemodtagere og antal helårspersoner på sygedagpenge, som kommunerne skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbene. Offentliggørelsen sker på Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings hjemmeside hver måned. Det opgøres som antal fuldtidspersoner, jf. Jobindsats.dk. Dog er antallet af fuldtidsaktiverede dagpengemodtagere, hvis tilbud efter §§ 33 a og 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finansieres af den regionale uddannelsespulje og pulje til uddannelsesløft et særudtræk fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Det foreslås, at statsrefusionen og dermed driftsloftet over refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte til dagpenge- og sygedagpengemodtagere afskaffes pr. 1. juli 2019. Det sker ved at ophæve §§ 118 og 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. dette lovforslags § 1, nr. 5 og 10.

Det foreslås, at kommunerne i stedet kompenseres under ét via budgetgarantien for deres udgifter til beskæftigelsesindsatsen.

2.2. Adgangssystem for andre aktører som følge af implementering af EURES-forordningen

2.2.1. Gældende ret

EURES er en fælleseuropæisk arbejdsformidlingstjeneste, der bl.a. skal fremme mobiliteten for arbejdskraften over grænserne i EU og dermed opfylde formålet i artikel 45 i TEUF (Traktat om den Europæiske Unions Funktionsmåde).

I april 2016 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet for den Europæiske Union en ny forordning, EURES-forordningen. Formålet med EURES-forordningen er overordnet at reformere EURES og gøre det til et effektivt instrument for jobformidling over grænser i medlemsstaterne. Indtil nu har EURES-netværket været begrænset til alene at omfatte de offentlige arbejdsformidlinger, men med den nye forordning fra 2016 åbnes muligheden for, at andre aktører kan blive medlemmer eller partnere i EURES-netværket.

De hidtil gældende regler for EURES-netværket - Kommissionsafgørelsen om EURES fra 2012 og EURES Charteret fra 2013 - har ikke haft nogen national lovgivningsforankring.

2.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forhold til udvidelse af netværket fremgår det af forordningen, at der skal være etableret et adgangssystem til optagelse af andre aktører i EURES-netværket senest 13. maj 2018. Forordningen indeholder dernæst en række overordnede krav til adgangssystemet, som det er op til de relevante myndigheder i hver enkelt medlemsstat at sikre udmøntes i et konkret, nationalt adgangssystem. Desuagtet at forordninger gælder umiddelbart i dansk ret, er det nødvendigt at udarbejde supplerende nationale bestemmelser for at gennemføre et system for optagelse af andre aktører i EURES-netværket i Danmark.

Det foreslås, at der etableres en bemyndigelse til, at beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for godkendelse af andre aktørers optagelse i EURES-netværket og overvågning af disse aktørers aktiviteter. Bemyndigelsen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, der indeholder nærmere regler for de overordnede rammer for optagelse af andre aktører i EURES-netværket. Her vil det bl.a. fremgå, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering godkender andre aktører til optagelse i netværket, samt hvilke kriterier andre aktører skal opfylde for godkendelse, og der vil fremgå regler om klageadgangen for afgørelser om godkendelse og fratagelse af godkendelse.

Med udgangspunkt i forordningens ordlyd følger det, at målgruppen i princippet udgør samtlige aktører, der arbejder med jobformidling og services relateret hertil. I en dansk kontekst vurderes målgruppen således primært at omfatte private vikar- og rekrutteringsbureauer, virksomheder, uddannelsesinstitutioner, NGO'er, fonde, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger.

2.3. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Det er Beskæftigelsesministeriets vurdering, at den foreslåede udmøntning i dette lovforslag sker inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Forslaget indeholder ikke bestemmelser om behandling af personoplysninger. Der vil med lovforslaget ikke blive udvekslet, indberettet eller videregivet andre oplysningstyper, end hvad følger af de gældende regler, jf. lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. med tilhørende administrative bestemmelser.

2.4. Forholdet til frikommuneforsøgene

Dette lovforslag medfører ikke ændringer af reglerne for beskæftigelsesindsatsen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som har betydning for frikommuneforsøgene.

I lov nr. 658 af 8. juni 2017 om frikommunenetværk, som ændret ved lov nr. 1570 af 19. december 2017, er der i reglerne i kapitel 4 givet tilladelse til forsøg på Beskæftigelsesministeriets område (frikommuneforsøg II). Med hjemmel i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har beskæftigelsesministeren endvidere i bekendtgørelse om frikommuneforsøg II på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet givet tilladelse til en række forsøg, som løber frem til den 1. januar 2022.

I lovens § 32 er der endvidere givet tilladelse til, at forsøg efter hidtil gældende regler på Beskæftigelsesministeriets område i §§ 7, 7 c, 7 e, 7 f, i lov om frikommuner, kan fortsætte frem til den 1. januar 2019 (frikommuneforsøg I). Med hjemmel i § 116 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats har beskæftigelsesministeren i bekendtgørelse om frikommuneforsøg på beskæftigelses- og sygedagpengeområdet givet tilladelse til en række forsøg, som ligeledes løber frem til den 1. januar 2019.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

En afskaffelse af refusionen vil berøre kommunernes driftsudgifter ved aktivering m.v. og udgifter til mentorstøtte for modtagere af kontant- og uddannelseshjælp, integrationsydelse for personer, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og ledighedsydelse samt revalidender pr. 1. januar 2019. For dagpenge- og sygedagpengemodtagere sker afskaffelsen af refusion pr. 1. juli 2019.

Forslaget skønnes samlet at medføre offentlige mindredgifter (før skat og tilbageløb) på 846,7 mio. kr. i 2019, 997,0 mio. kr. i 2020 og 991,6 mio. kr. årligt i 2021- 2022, jf. tabel 1. Heraf vil staten samlet have mindredgifter på 1.257,0 mio. kr. i 2019, 1.446,1 mio. kr. i 2020 og 1.442,6 mio. kr. årligt i 2021-2022 og kommunerne vil samlet have merudgifter på 410,3 mio. kr. i 2019, 449,1 mio. kr. i 2020 og 451,0 mio. kr. årligt i 2021-2022 (2018-pl).

I nedenstående tabel fremgår de samlede økonomiske konsekvenser fordelt på stat og kommuner.

Tabel 3.1. Samlede økonomiske konsekvenser af afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	-1.257,0	-1.446,1	-1.442,6	-1.442,6
Driftsudgifter ved aktivering	-1.273,4	-1.461,5	-1.457,9	-1.457,9
Løntilskud	38,7	42,5	42,2	42,2
Voksenlærlingeordningen	20,1	22,5	22,5	22,5
Forsørgelsesudgifter	-42,4	-49,5	-49,3	-49,3
Kommune	410,3	449,1	451,0	451,0
Heraf beskæftigelsestilskud	-1,2	-2,4	-2,4	-2,4
Heraf budgetgaranti	617,2	653,8	654,6	654,6
Heraf DUT (aktivering)	-222,0	-220,6	-219,3	-219,3
Heraf DUT (ydelse)	-1,9	-3,7	-3,7	-3,7
Heraf DUT (administrative)	18,1	22,0	21,8	21,8
I alt (før skat og tilbageløb)	-846,7	-997,0	-991,6	-991,6
I alt (efter skat og tilbageløb herunder som følge af adfærdseffekter)	-846,4	-995,0	-989,4	-989,4

Der er foretaget afrundinger

De økonomiske konsekvenser for kommunerne af lovforslaget er forhandlet med de kommunale parter.

Forslaget medfører i øvrigt ikke økonomiske konsekvenser for regionerne.

3.1 Afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

Der afskaffes refusion af driftsudgifter ved aktivering m.v. og udgifter til mentorstøtte til modtagere af kontant- og uddannelseshjælp, integrationsydelse, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og ledighedsydelse samt revalidender pr. 1. januar 2019. For dagpenge- og sygedagpengemodtagere sker afskaffelsen af refusion pr. 1. juli 2019, hvorfor der er beregnet halvårsvirkning.

Samtidigt med afskaffelse af refusion bliver alle driftsudgifter ved aktivering m.v. og udgifter til mentorstøtte fuldt ud budgetgaranterede. Dog med forskudt ikrafttrædelsestidspunkt for modtagere af dagpenge og sygedagpenge, og dermed en halvårsvirkning.

Der er med forslaget beregnet en direkte virkning med en tilsvarende forøgelse af budgetgaranterede udgifter. De offentlige udgifter påvirkes ikke samlet set.

De økonomiske konsekvenser tager udgangspunkt i statens budgetterede udgifter til refusion for 2019 på forslag til finanslov for 2019.

Tabel 3.2. Økonomiske konsekvenser af afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	-1.273,4	-1.461,5	-1.457,9	-1.457,9
Driftsudgifter ved aktivering	-1.273,4	-1.461,5	-1.457,9	-1.457,9
Kommune	1.273,4	1.461,5	1.457,9	1.457,9
Heraf budgetgaranti	1.273,4	1.461,5	1.457,9	1.457,9
I alt	0,0	0,0	0,0	0,0

3.2 Udvidelsen af budgetgarantien ved afskaffelse af refusion af driftsudgifter ved aktivering af jobparate kontanthjælpsmodtagere og åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere

Efter gældende regler er de ikke-refusionsberettigende driftsudgifter ved aktivering i tilbud om vejledning og opkvalificering af jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere og tilsvarende integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ikke omfattet af budgetgarantien. Det vedrører udgifter ved aktivering i de første 9 måneder efter første henvendelse om kontant- og uddannelseshjælp samt integrationsydelse i ordinær uddannelse efter § 32, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt udgifter til øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 32, stk. 1, nr. 2, uanset ledighedsanciennitet for disse visitationsgrupper.

Forslaget indebærer en harmonisering af reglerne, således at alle driftsudgifter ved aktivering omfattes af budgetgarantien. Det betyder, at ikke-refusionsberettigende udgifter for de nævnte visitationsgrupper, der ikke var omfattet af budgetgarantien, overføres til budgetgarantien. Tilsvarende for ikke-refusionsberettigende mentorudgifter, der nu overføres til budgetgarantien. Dernæst er det forudsat, at udvidelsen vil medføre en forøgelse af aktiveringsomfanget på skønsmæssigt 1 pct. Det forudsættes at medføre offentlige udgifter for 1,8 mio. kr. årligt.

Tabel 3.3. Økonomiske konsekvenser af udvidelsen af budgetgarantien

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	1,8	1,8	1,8	1,8
Heraf budgetgaranti	223,8	222,3	221,0	221,0
Heraf DUT (aktivering)	-222,0	-220,6	-219,3	-219,3
I alt	1,8	1,8	1,8	1,8

3.3 Reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering

Det er forudsat, at kommunerne vil reducere aktiveringsomfanget for tilbud om vejledning og opkvalificering med 30 pct. af nugældende refusionsberettigende aktivering. Forslaget forventes dermed at medføre mindredgifter til tilbud om vejledning og opkvalificering.

Tabel 3.4. Økonomiske konsekvenser af reduktion i aktivering i form af tilbud om vejledning og opkvalificering

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	-884,2	-1.036,0	-1.030,3	-1.030,3
Heraf budgetgaranti	-884,2	-1.036,0	-1.030,3	1.030,3
I alt	-884,2	-1.036,0	-1.030,3	-1.030,3

3.4 Mere virksomhedsrettet aktivering

Det er forudsat, at kommunerne vil forøge aktiveringsomfanget i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om virksomhedspraktik samt øge antallet af voksenlærlinge fra ledighed. Forslaget forventes dermed

at medføre forøgede udgifter til løntilskud og derfor mindredgifter til ydelser, som løntilskudsjob erstatter, samt forøgede udgifter til voksenlærlingeordningen (heraf også til Undervisningsministeriet).

Tabel 3.5. Økonomiske konsekvenser af mere virksomhedsrettet aktivering

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	16,4	15,4	15,3	15,3
Løntilskud	38,7	42,5	42,2	42,2
Voksenlærlingeordningen BM	8,9	9,9	9,9	9,9
Voksenlærlingeordningen UVM	11,2	12,5	12,5	12,5
Forsørgelsesudgifter	-42,4	-49,5	-49,3	-49,3
Kommune	1,3	-0,2	-0,3	-0,3
Heraf beskæftigelsestilskud	-1,2	-2,4	-2,4	-2,4
Heraf budgetgaranti	4,3	6,0	5,9	5,9
Heraf DUT (ydelse)	-1,9	-3,7	-3,7	-3,7
I alt	17,7	15,2	15,1	15,1

3.5 Administrative udgifter som følge af mere virksomhedsrettet aktivering

Der vurderes, at kommunerne vil få øgede administrative udgifter til at øge aktiveringsomfanget i tilbud om ansættelse med løntilskud og tilbud om virksomhedspraktik.

Tabel 3.5. Økonomiske konsekvenser af mere virksomhedsrettet aktivering

Mio. kr. 2018 pl	2019	2020	2021	2022
Stat	0,0	0,0	0,0	0,0
Kommune	18,1	22,0	21,8	21,8
Heraf DUT (administrative)	18,1	22,0	21,8	21,8
I alt	18,1	22,0	21,8	21,8

4. Implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af reglerne om statsrefusion herunder afskaffelse af de to eksisterende driftslofter i den aktive beskæftigelsesindsats efter fuld indfasning pr. 1. juli 2019. Den kommunale økonomistyring bliver dermed mere enkel og lettere at administrere.

Der er ikke behov for tilpasning af eksisterende eller udvikling af nye it-systemer i staten og regionerne. Det kan være, at der vil skulle ske mindre tilretninger i digital understøttelse af kommunernes økonomisystemer. Det vurderes endvidere, at der ikke vil være behov for at genbruge, indhente eller dele data i eksisterende offentlige registre. Ligeledes vurderes det, at der ikke vil være behov for at anvende fællesoffentlig infrastruktur.

Lovforslaget vurderes dog at medføre en mindre øgning af kommunernes administration til fremskaffelse af flere virksomhedsrettede tilbud, der delvis skal erstatte et forventet fald i aktivering i form af vejledning og opkvalificering. Lovforslaget forventes ikke at medføre øget administration i regioner og staten.

Forskuet ikrafttræden vil midlertidigt kunne øge kompleksiteten i kommunernes regnskaber i 2019. En ikrafttrædelsesdato midt i året vil betyde, at kommunerne skal adskille de relevante udgifter til de omfattede målgrupper i 1. og 2. halvår. For igangværende forløb henover 1. juli skal udgifterne således registreres adskilt, så der kan opgøres statsrefusion for 1. halvår. En stor del af driftsudgifterne ved aktivering i vejledning og opkvalificering opgøres i praksis desuden med stor forsinkelse pga. uddannelsesstedernes faste kadencer for tælledato/afregning, så adskillelsen af udgifter vil skulle foregå over en lang periode (det foregår årligt i forbindelse med årsregnskabet, men vil nu skulle ske en ekstra gang).

Samlet set indeholder lovforslaget betydelige forenklinger af reglerne om kommunernes administration.

For en beskrivelse af de administrative konsekvenser for borgerne henvises til punkt 6.

For en beskrivelse af forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven henvises til punkt 2.3.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ingen væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget fastsætter supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/589 af 13. april 2016 om et europæisk arbejdsformidlingsnet (EURES), arbejdstageres adgang til mobilitetstjenester og øget integrering af arbejdsmarkedene og om ændring af forordning (EU) nr. 492/2011 og (EU) nr. 1296/2013 (EURES-forordningen), artikel 11, stk. 1-7 og artikel 12, stk. 6 om godkendelse af andre aktører til EURES-netværket og overvågning af disse aktørers aktiviteter. De endelige regler vil blive udmøntet i en bekendtgørelse. Forordningens umiddelbare gyldighed i national ret påvirkes derfor ikke af de foreslåede nationale bestemmelser eller bemærkninger.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den XX til og med den XX været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Ankestyrelsen, Danske A-kasser, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsskadeforeningen AVS, Ase, ATP, BDO, Beskæftigelsesrådet BER, Business Danmark, Centralorganisationens Fællesudvalg CFU, Copenhagen Capacity, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Frie Fagforening, Danske Advokater Erhverv, Dansk Byggeri, Dansk El-Forbund, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier – Lederne, Danske Handicaporganisationer, Dansk Industri, Danske Landbrugsskoler, Dansk Metal, Danske SOSU-skoler, Danske Regioner, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Rederier, Datatilsynet, Den Kooperative Arbejdsgiver- og Interesseorganisation i Danmark, De Regionale Vækstråd, Det Centrale Handicapråd, Den Uvildige Konsulentforening på Handicapområdet, Det Faglige Hus, Erhvervsstyrelsen, Fagligt Fælles Forbund - 3F, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finans Danmark, Finanstilsynet, FOA – Fag og Arbejde, Foreningen af direktører og forstandere ved AMU-centrene, Foreningen af kommunale social-, sundheds- og arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Forbrugerrådet TÆNK, Forsikring og Pension, Frie Funktionærer, FSR – Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Frivilligrådet, Gartneri-, land- og skovbrugets arbejdsgivere, Gymnasieskolernes Rektorforening, HK Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheorganisation, KL, Kommunernes Revision, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kooperationen, KTO, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Lederforeningen for VUC, LO, Pension Danmark, Private Gymnasier og Studenterkurser, Producentforeningen, Produktionsskoleforeningen, Retssikkerhedsfonden, Rigsrevisionen, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede uddannelser, Rådet for Psykisk Sårbarhed på Arbejdsmarkedet, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Socialt Udsatte, SAND - De Hjemløses Organisation, SIND, SMV Danmark, Sundhedskartellet, Statsforvaltningerne, TEKNIQ Installatørernes Organisation, Uddannelsesforbundet, VEU-Rådet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/-mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Stat: 2019: -1.315,8 mio. kr. 2020: -1.511,0 mio. kr. 2021: -1.507,2 mio. kr. 2022: -1.507,2 mio. kr. Kommuner: 2019: -1.239,6 mio. kr. 2020: -1.402,9 mio. kr. 2021: -1.395,2 mio. kr. 2022: -1.395,2 mio. kr.	Stat: 2019: 58,8 mio. kr. 2020: 65,0 mio. kr. 2021: 64,7 mio. kr. 2022: 64,7 mio. kr. Kommuner: 2019: 1.649,9 mio. kr. 2020: 1.851,9 mio. kr. 2021: 1.846,2 mio. kr. 2022: 1.846,2 mio. kr.
Implementeringsmæssige konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget indeholder en betydelig forenkling af reglerne om statsrefusion herunder afskaffelse af driftslofter i beskæftigelsesindsatsen efter fuld indfasning pr. 1. juli 2019.	Den forskudte ikrafttræden vil midlertidigt kunne øge kompleksiteten i kommunernes regnskaber og være administrativt tung.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Efter gældende § 118, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter for dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse, når udgiften angår:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, herunder deltagerbetaling, bortset fra udgifter til uddannelse under puljerne til uddannelsesløft efter lovens § 33 a, og den regionale uddannelsespulje efter lovens § 33 b, hvor kommunerne under puljerne får 80 pct. af deres udgifter dækket, jf. lovens §§ 122 a og 122 b,
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77,
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a,
- Godtgørelse efter lovens § 83,
- 6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter kapitel 8 a og
- Opkvalificering efter lovens § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10 omfatter:

- Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 1. Med hjemmel i lovens § 32, stk. 5, er der fastsat nærmere regler i § 58 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke uddannelser der er omfattet af bestemmelsen. Det er f.eks. uddannelser omfattet af lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og lov om universiteter. Det omfatter bl.a. AMU-kurser, erhvervsuddannelser og videregående uddannelser.
- Øvrige uddannelser og kurser samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 2. Dette omfatter kurser, uddannelser og uddannelsesforløb, som ikke omfattes af beskrivelsen ovenfor. Det kan bl.a. være kurser udbudt af private udbydere.

Undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats omfatter udgifter til tilskud til undervisningsmaterialer med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet. Heri indgår ikke øvrige hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, da refusion af disse udgifter er omfattet af lovens § 120, stk. 1, nr. 1.

Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler omfatter udgifter, når jobcenteret indgår en partnerskabsaftale med en virksomhed om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik, hvor virksomheden kan få tilskud ved afholdte udgifter til bl.a. vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentor.

Godtgørelse efter § 83 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats kan udgøre et beløb på op til 1.000 kr. om måneden til hel eller delvis dækning af en persons anslåede udgifter ved at deltage i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Godtgørelsen kan ikke anvendes til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km.

6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter kapitel 8 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats giver mulighed for, at ufaglærte og faglærte dagpengemodtagere kan deltage i uddannelser og kurser, der fremgår af en landsdækkende positivliste i op til 6 uger.

Opkvalificering efter lovens § 99 omfatter tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af personer, der ansættes uden løntilskud, når opkvalificeringen ligger ud over det, som arbejdsgiveren forventes at give.

Efter lovens § 118, stk. 2-4, gælder der dog visse undtagelser for refusion af de ovenfor nævnte udgifter. Der ydes således ikke refusion af en kommunes udgifter til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering efter lovens § 32, stk. 1, nr. 2, til dagpengemodtagere jf. § 118, stk. 2.

Det foreslås, at § 118, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, nyaffattes, idet bestemmelsen fremover alene vedrører refusion af udgifter til tilbud, aktiviteter og undervisningsmaterialer til dagpengemodtagere. Det er de samme udgifter som efter lovens hidtil gældende § 118, stk. 1, nr. 1-3, 5 og 6. Det gælder dermed:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, herunder deltagerbetaling, bortset fra Udgifter til uddannelse under puljerne til uddannelsesløft efter lovens § 33 a og den regionale uddannelsespulje efter lovens § 33 b, hvor kommunerne under puljerne får 80 pct. af deres udgifter dækket, jf. lovens §§ 122 a og 122 b,
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77,
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a,
- 6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter lovens kapitel 8 a og
- Opkvalificering efter lovens § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

I nyaffattelsen af § 118, stk. 1, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, udgår udgifter til godtgørelse efter lovens § 83, da godtgørelsen alene kan gives til kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet. I stedet indgår som nyt nr. 4, udgifter til udskrivningsmentorer efter lovens § 31 b, stk. 2, som kommunerne i perioden 1. januar 2019 til 30. juni 2019 kan få refusion for, hvis udgiften vedrører dagpengemodtagere.

Det foreslås, at kommunerne i perioden 1. januar 2019 til 30. juni 2019 alene kan få refusion af udgifter efter lovens § 118 til dagpengemodtagere. Kommunerne vil dermed fra 1. januar 2019 ikke få refusion efter bestemmelsen for udgifter for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse. Kommunerne vil heller ikke få refusion af udgifter til mentorstøtte for de nævnte målgrupper og øvrige som fx selvforsørgende eller unge under 18 år.

Til nr. 2

Der er tale om en konsekvensrettelse, som følge af, at kommunerne fremover alene kan få refusion af udgifter for dagpengemodtagere, jf. forslaget § 1, nr. 1 om nyaffattelse af § 118, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

I lovens § 118, stk. 2, er der derfor ikke behov for særskilt at nævne dagpengemodtagere, idet hele bestemmelsen alene omhandler denne målgruppe.

Til nr. 3

Efter gældende § 118, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydes der ikke refusion af kommunens udgifter til jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt jobparate og åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, når udgiften angår tilbud om vejledning og opkvalificering i form af uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet inden for de første 9 måneder på hjælp, regnet fra første henvendelse om hjælp. Der ydes dog refusion af kommunens udgifter til læse-, skrive- og regne- eller ordblindkurser efter lovens § 32 a.

Efter gældende § 118, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ydes der ikke refusion af kommunens udgifter til tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering til jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt jobparate og åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet.

Efter gældende § 118, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten endvidere 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b for personer, der ved indgåelse af aftale om mentorstøtte er aktivitetsparate kontanthjælps- og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, nyuddannede handicappede i løntilskud, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesindsats og selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse. Mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b gives til disse målgrupper med henblik på, at personen kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse eller ordinær ansættelse.

Det samme gælder for udgifter til mentorstøtte til personer, der er omfattet af målgrupperne i § 2 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som udskrives fra psykiatrisk indlæggelse og som har ret til et tilbud om mentorstøtte i op til 3 måneder forud for udskrivelsen og for en periode på mindst 6 måneder i alt (udskrivningsmentor) efter lovens § 31 b, stk. 2.

Det foreslås, at § 118, stk. 3-5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ophæves, idet stk. 3 og 4, alene vedrører refusion af udgifter til jobparate kontanthjælpsmodtagere, åbenlyst uddannelsesparate uddannelseshjælpsmodtagere samt jobparate og åbenlyst uddannelsesparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og hvor kommunerne fremover ikke har ret til refusion af udgifter vedrørende disse målgrupper efter bestemmelsen. For så vidt angår ophævelsen af stk. 5, så foreslås det, at de udgifter til udskrivningsmentorer efter lovens § 31 b, stk. 2, som kommunerne fortsat kan få refusion for, hvis de vedrører dagpengemodtagere, i stedet indgår som et nyt nr. 4, jf. forslaget til nyaffattelse af lovens § 118, stk. 1.

Det foreslås, at kommunerne i perioden 1. januar 2019 til 30. juni 2019 alene kan få refusion af udgifter efter lovens § 118 til dagpengemodtagere. Kommunerne vil dermed fra 1. januar 2019 ikke få refusion efter bestemmelsen for udgifter for kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse. Der er heller ikke refusion af udgifter til mentorstøtte for de nævnte målgrupper og øvrige som fx selvforsørgende eller unge under 18 år.

Til nr. 4

Efter gældende § 118, stk. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, opgøres rådighedsbeløbet som antallet af dagpenge-, kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ganget med driftsloftet i form af et beløb i hele kroner, som fastsættes på årets finanslov. I opgørelsen indgår også personer, der deltager i tilbud efter lovens kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a, men ikke personer, der deltager i tilbud om uddannelse efter reglerne om puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje jf. lovens §§ 33 a og 33 b.

Beskæftigelsesministeren offentliggør senest den 1. juli et foreløbigt driftsloft for det kommende finansår. Driftsloftet er på 11.414 kr. pr. helårsperson for 2018.

Efter § 118, stk. 7, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, offentliggør beskæftigelsesministeriet en opgørelse over det antal bruttoledige helårspersoner, som kommunen skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet.

I forslaget til nr. 1 og 3, foreslås det, at kommunerne fremover alene kan få refusion af udgifter for dagpengemodtagere, jf. forslaget i nr. 1 om nyaffattelse af lovens § 118, stk. 1, og om ophævelse af lovens § 118, stk. 3-5.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at rådighedsbeløbet i bestemmelsens stk. 6, som bliver stk. 3, alene opgøres på baggrund af antallet af dagpengemodtagere, herunder personer, der deltager i tilbud om

løntilskudsjob eller 6 ugers jobrettet uddannelse. Lige som hidtil medregnes ikke dagpengemodtagere, der deltager i tilbud om uddannelse efter reglerne om puljen til uddannelsesløft og den regionale uddannelsespulje.

Det foreslås ligeledes, at alene dagpengemodtagere indgår i den opgørelse af antallet af bruttoledige helårspersoner, som beskæftigelsesministeriet offentliggør efter bestemmelsens stk. 7, som bliver stk. 4, og som kommunen skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet.

Til nr. 5

Efter gældende § 118, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter for en række af lovens målgrupper, når udgiften angår visse tilbud, aktiviteter og tillægsydelse samt for visse målgrupper udgifter til mentorstøtte. Det henvises til forslagens nr. 1 og 3 for en nærmere beskrivelse heraf.

Som følge af de foreslåede ændringer i forslagens nr. 1-4, omfatter bestemmelsen fra 1. januar 2019, alene refusion af udgifterne for så vidt angår dagpengemodtagere. Der henvises til beskrivelsen af de foreslåede ændringer i forslagens nr. 1-4.

Det foreslås, at lovens § 118 ophæves. Dermed kan kommunerne ikke få refusion af udgifter, som de hidtil har fået efter bestemmelsen.

Ændringen skal træde i kraft 1. juli 2019, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen for en beskrivelse af baggrunden for denne ikrafttræden.

Til nr. 6

Efter gældende § 118 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter for revalidender, sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværdsdag, og ledighedsydelsesmodtagere, når udgiften angår:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- 6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter lovens § 73 b,
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77,
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a,
- Godtgørelse efter § lovens 83, og
- Opkvalificering efter lovens § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10 omfatter:

- Uddannelser, der har hjemmel i lov, som udbydes generelt, og som umiddelbart er rettet mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 1. Med hjemmel i lovens § 32, stk. 5, er der fastsat nærmere regler i § 58 i bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats om, hvilke uddannelser der er omfattet af bestemmelsen. Det er f.eks. uddannelser omfattet af lov om betaling for visse uddannelsesaktiviteter i forbindelse med lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. og lov om universiteter. Det omfatter bl.a. AMU-kurser, erhvervsuddannelser og videregående uddannelser.
- Øvrige uddannelser og kurser samt særligt tilrettelagte projekter og uddannelsesforløb, herunder praktik under uddannelsesforløbet, danskundervisning og korte vejlednings- og afklaringsforløb, jf. lovens § 32, stk. 1, nr. 2. Dette omfatter kurser, uddannelser og uddannelsesforløb, som ikke omfattes af beskrivelsen ovenfor. Det kan bl.a. være kurser udbudt af private udbydere.

6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter § 73 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, giver mulighed for, at ufaglærte og faglærte ledighedsmodtagere kan deltage i uddannelser og kurser, der fremgår af en landsdækkende positivliste i op til 6 uger.

Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77 omfatter tilskud til undervisningsmaterialer med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet. Heri indgår ikke øvrige hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, da refusion af disse udgifter er omfattet af lovens § 120, stk. 1, nr. 1.

Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler omfatter udgifter, når jobcenteret indgår en partnerskabsaftale med en virksomhed om rekrutteringsforløb for ledige i form af virksomhedspraktik, hvor virksomheden kan få tilskud ved afholdte udgifter til bl.a. vejlednings- og opkvalificeringsforløb og mentorstøtte.

Godtgørelse efter lovens § 83 kan udgøre et beløb på op til 1.000 kr. om måneden til hel eller delvis dækning af en persons anslåede udgifter ved at deltage i et tilbud om vejledning og opkvalificering eller virksomhedspraktik. Godtgørelsen kan ikke anvendes til dækning af udgifter til befordring ud over de første 24 km. Målgrupperne, der er omfattet af lovens gældende § 118 a, kan dog ikke få godtgørelse efter lovens § 83. Henvisningen til lovens § 83 er således en nullitet.

Opkvalificering efter lovens § 99 omfatter tilskud til arbejdsgiverens udgifter til opkvalificering af revalidender og sygedagpengemodtagere, der ansættes uden løntilskud, når opkvalificeringen ligger ud over det, som arbejdsgiveren forventes at give.

Det foreslås, at kommunerne i perioden 1. januar 2019 til 30. juni 2019 alene kan få refusion af udgifter efter § 118 a, stk. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, til sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Det foreslås, at lovens § 118 a, stk. 1, nyaffattes, således at bestemmelsen fremover alene vedrører refusion af udgifter til tilbud, aktiviteter og undervisningsmaterialer til sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Det er de samme udgifter som efter lovens hidtidige § 118 a, stk. 1, nr. 1, 3, 4 og 6. Det gælder dermed:

- Tilbud om vejledning og opkvalificering efter lovens kapitel 10, herunder deltagerbetaling,
- Undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76 og 77,
- Udgifter i forbindelse med partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a,
- Opkvalificering efter lovens § 99 til personer, der ansættes uden løntilskud.

Da der ikke kan ydes refusion til sygedagpengemodtagere i forbindelse med 6 ugers jobrettet uddannelse, deltagerbetaling og kost og logi efter lovens § 73 b og godtgørelse efter lovens § 83, udgår nr. 2 og 5, således af bestemmelsen. Bestemmelsen vil dermed fremover alene omfatte regler om refusion af udgifter, som kommunen kan afholde til udgifter til tilbud, aktiviteter og undervisningsmaterialer til sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Kommunerne vil dermed fra 1. januar 2019 ikke kunne få refusion efter bestemmelsen for udgifter for revalidender, førtidspensioner og fleksjobvisiterede, herunder ledighedsydelsesmodtagere.

Til nr. 7

Efter gældende § 118 a, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter til mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b for revalidender, sygedagpengemodtagere, førtidspensionister og fleksjobvisiterede. Mentorstøtte efter lovens kapitel 9 b gives med henblik på, at personen kan opnå eller fastholde aktiviteter, tilbud, ordinær uddannelse, ansættelse i fleksjob eller ordinær ansættelse.

Det foreslås, at kommunerne i perioden 1. januar 2019 til 30. juni 2019 alene kan få refusion af udgifter til mentorstøtte efter lovens § 118 a til sygedagpengemodtagere. Det foreslås derfor, at henvisningen til

revalidender, førtidspensioner og fleksjobvisiterede i lovens § 118 a, stk. 2, udgår, så bestemmelsen fremover alene omhandler sygedagpengemodtagere.

Kommunerne vil dermed fra 1. januar 2019 ikke kunne få refusion efter bestemmelsen for udgifter til mentorstøtte for revalidender, førtidspensioner og fleksjobvisiterede, herunder ledighedsydelsesmodtagere.

Til nr. 8 og 9

Efter gældende § 118 a, stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, opgøres rådighedsbeløbet som antallet af revalidender, sygedagpengemodtagere og ledighedsydelsesmodtagere ganget med driftsloftet i form af et beløb i hele kroner, som fastsættes på årets finanslov. I opgørelsen indgår også personer, der deltager i tilbud efter lovens kapitel 12 eller 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens § 73 b.

Beskæftigelsesministeren offentliggør senest den 1. juli et foreløbigt driftsloft for det kommende finansår. Driftsloftet er på 10.139 kr. pr. helårsperson for 2018.

Efter lovens § 118 a, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, offentliggør beskæftigelsesministeriet en opgørelse over det antal bruttoledige helårspersoner, som kommunen skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet.

I forslaget til nr. 6 og 7, foreslås det, at kommunerne fremover alene kan få refusion af udgifter for sygedagpengemodtagere, jf. forslaget om nyaffattelse af lovens § 118 a, stk. 1, og ændringen af lovens § 118 a, stk. 2.

Som en konsekvens heraf foreslås det, at rådighedsbeløbet i bestemmelsens stk. 3, alene opgøres på baggrund af antallet af sygedagpengemodtagere, herunder personer, der deltager i tilbud om løntilskudsjob.

Det foreslås ligeledes, at alene sygedagpengemodtagere indgår i opgørelsen af helårspersoner, som beskæftigelsesministeriet offentliggør efter bestemmelsens stk. 4, og som kommunen skal lægge til grund for beregningen af rådighedsbeløbet.

Til nr. 10

Efter gældende § 118 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten inden for et rådighedsbeløb 50 pct. af en kommunes udgifter for en række af lovens målgrupper, når udgiften angår visse tilbud, aktiviteter og tillægsydelser samt for visse målgrupper udgifter til mentorstøtte. Der henvises til forslagets nr. 6 og 7 for en nærmere beskrivelse heraf.

Som følge af de foreslåede ændringer i forslagets nr. 6-9, omfatter bestemmelsen fra 1. januar 2019, alene refusion af udgifterne for så vidt angår sygedagpengemodtagere. Der henvises til beskrivelsen af de foreslåede ændringer i forslagets nr. 6-9.

Det foreslås, at lovens § 118 a ophæves. Dermed kan kommunerne ikke få refusion af udgifter, som de hidtil har fået efter bestemmelsen.

Ændringen skal træde i kraft 1. juli 2019, jf. lovforslagets § 4, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen for en beskrivelse af baggrunden for denne ikrafttræden.

Til nr. 11

Efter gældende § 120, stk. 1, nr. 1, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, refunderer staten 50 pct. af en kommunens udgift til hjælpemidler efter §§ 76 og 77, dog ikke af udgifter til undervisningsmaterialer, som refunderes efter §§ 118 og § 119.

Det følger af forslagene i § 1, nr. 1-4 og 6-9, om ændring af lovens §§ 118 og 118 a, at staten fra 1. januar 2019 ikke yder refusion af en kommunes udgifter til undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77 for

kontanthjælps- og uddannelseshjælpsmodtagere, integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, og selvforsørgende, der ikke er i beskæftigelse samt for revalidender og ledighedsydelsesmodtagere.

Det følger endvidere af forslagene i § 1, nr. 5 og 10, om ophævelse af lovens §§ 118 og 118 a, at staten fra 1. juli 2019 ikke yder refusion af en kommunes udgifter til undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77 for dagpengemodtagere og sygedagpengemodtagere, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværdsdag.

Lovens § 120, stk. 1, nr. 1, tilrettes derfor, således at der heller ikke fremover ydes refusion af udgifter til undervisningsmaterialer, som hidtil var omfattet af §§ 118 og 118 a. Henvi sning til § 118 og 119 ændres derfor, således at det i stedet fremgår klart af § 120, stk. 1, nr. 1, at der ikke ydes refusion af udgifter til undervisningsmaterialer efter §§ 76 og 77.

Til § 2

Til nr. 1

I lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner er der fastsat regler om den kommunale budgetgaranti. Den kommunale budgetgaranti indebærer, at kommunerne under ét kompenseres for udviklingen i de kommunale udgifter på visse områder, herunder en række forsørgelsesydelse r og aktiveringsudgifter. Kompensationen sker via en regulering af bloktilskuddet.

Efter gældende § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter den kommunale budgetgaranti bl.a. kommunernes mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til:

- Kontanthjælp, integrationsydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse (som led i et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb),
- Aktivering af kontanthjælpsmodtagere (ved aktivering efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog kun refusionsberettigede udgifter, jf. § 118 i samme lov), aktivering af integrationsydelses-, ledighedsydelses- og ressourceforløbsydelsesmodtagere, revalidering, udgifter til uddannelseshjælp, aktivitetstillæg og udgifter til aktivering af modtagere af uddannelseshjælp (ved aktivering efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dog kun refusionsberettigede udgifter, jf. § 118 i samme lov),
- Driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 2 eller 3, jf. § 12, stk. 1, nr. 2 og 3, i lov om sygedagpenge, modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse og forsikrede ledige samt driftsudgifter i forbindelse med jobrettet uddannelse,
- Refusionsberettigede udgifter til mentorstøtte, jf. § 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jobrotationsydelse,
- Kommunale udgifter til danskundervisning til udlændinge og undervisning i danske samfundsforhold og dansk kultur og historie samt kontanthjælp, integrationsydelse og aktivering efter integrationslovens kapitel 4-5, kommunale indtægter i form af grundtilskud og tilskud til uledsagede mindreårige flygtninge efter integrationslovens kapitel 9,
- Kommunale udgifter til den særlige uddannelsesy delse og driftsudgifter til finansiering af uddannelse, kommunale udgifter til kontantydelse efter lov om kontantydelse og udgifter til aktivering og befording til modtagere af kontantydelse, førtidspension og erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Det følger af lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, at der fra 1. januar 2019 ikke ydes refusion af driftsudgifter efter § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i forbindelse med aktivering af kontanthjælps-, uddannelseshjælps- og integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet. Det

følger endvidere, at der ikke ydes refusion af udgifter til mentorstøtte, bortset fra udgifter til udskrivningsmentorer efter lovens § 31 b, stk. 2, til dagpengemodtagere.

Det følger endvidere af lovforslagets § 1, nr. 6, at der ikke fremover ydes refusion til driftsudgifter efter § 118 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, i forbindelse med aktivering af revalidender og ledighedsydelsesmodtagere.

Som en konsekvens af ændringerne af reglerne om refusion i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, foreslås det, at budgetgarantien fremover fuldt ud kommer til at omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til driftsudgifter ved aktivering efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås endvidere, at budgetgarantien fremover fuldt ud kommer til at omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til mentorstøtte, bortset fra udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere.

Det foreslås endelig, at § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, affattes på ny. Med nyaffattelsen samles de omfattede forsørgelsesydelse og indsatser m.v. i videst muligt omfang i hvert sit litra i bestemmelsen, og der foretages enkelte præciseringer. Bestemmelsens indhold bliver dermed mere overskueligt. Der er med forslaget til nyaffattelse af *litra a, c, e-g*, ikke sket materielle ændringer i budgetgarantiens indhold for så vidt angår disse udgifter.

Det foreslås således, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, *litra a*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontanthjælp, uddannelseshjælp, aktivitetstillæg, integrationsydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, som led i et ressourceforløb eller jobafklaringsforløb, revalidering og førtidspension. Dermed vil bestemmelsens *litra a* fremover omfatte de ydelser og tillæg, der også efter lovens gældende § 14, stk. 2, nr. 5, er omfattet af budgetgarantien. Der er med nyaffattelsen således ikke sket materielle ændringer i budgetgarantiens indhold for så vidt angår disse udgifter.

Det foreslås videre, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, *litra b*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til aktivering af kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, integrationsydelses-, ledighedsydelsesmodtagere, personer i ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalidender og sygedagpengemodtagere, bortset fra driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere, som er visiteret til kategori 1, jf. § 12, stk. 1, nr. 1, i lov om sygedagpenge, dvs. hvor en fuld raskmelding forventes inden for 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Dermed vil bestemmelsens *litra b* fremover omfatte aktiveringsudgifter for disse målgrupper, selvom der ikke længere ydes refusion af udgifterne til kontanthjælps-, uddannelseshjælps-, og integrationsydelsesmodtagere, der ikke er omfattet af integrationsprogrammet, efter § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og for sygedagpenge- og ledighedsydelsesmodtagere og revalidender efter lovens § 118 a. Personer under 18 år som har behov for en uddannelses- og beskæftigelsesfremmende indsats, får tilbud efter de regler som gælder for aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere jf. § 75 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og opfattes derfor som "aktivering af kontanthjælpsmodtagere", og dermed uændret omfattet af budgetgarantien. Ligeledes for ledige selvforsørgende, som får tilbud efter de regler, som gælder for kontanthjælpsmodtagere jf. § 75 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og opfattes derfor som omfattet af "aktivering af kontanthjælpsmodtagere".

Ved udgifter til aktivering forstås driftsudgifter ved aktivering i tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76-77, partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a, 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens § 73 b, opkvalificering efter lovens § 99 ved ansættelse, udgifter til tilbud om ansættelse med løntilskud efter lovens kapitel 12, og følgeudgifter til befordring, jf. lovens kapitel 15, og hjælpemidler, jf. lovens kapitel 14. Der indgår også

driftsudgifter til danskuddannelse efter lov om danskuddannelse til voksne udlændinge, når det gives som tilbud efter lovens kapitel 10.

Udgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere er som nævnt omfattet af litra b, men dog med den begrænsning, at det ved aktivering i tilbud om vejledning og opkvalificering af sygedagpengemodtagere efter lovens kapitel 10, undervisningsmaterialer efter §§76-77, § 81 a og § 99 kun gælder udgifter for dem, hvor en fuld raskmelding forventes senere end 8 uger regnet fra første fraværsdag.

Det foreslås endvidere, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, litra c, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til driftsudgifter til aktivering af dagpengemodtagere og førtidspensionister samt driftsudgifter i forbindelse med 6 ugers jobrettet uddannelse. Dermed vil bestemmelsens litra c fremover omfatte driftsudgifter til aktivering af disse målgrupper, uanset om driftsudgifterne til aktivering af dagpengemodtagere er refusionsberettigende eller ej efter § 118 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det foreslås, at driftsudgifter til modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse udgår af bestemmelsen, da ordningen efter 1. juli 2018 er helt udfaset, således at der ikke er flere personer på ordningen.

Ved driftsudgifter forstås her udgifter ved aktivering i tilbud om vejledning og opkvalificering efter kapitel 10 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, undervisningsmaterialer efter lovens §§ 76-77, partnerskabsaftaler efter lovens § 81 a, 6 ugers jobrettet uddannelse efter lovens kapitel 8 a, og opkvalificering efter lovens § 99 ved ansættelse, følgeudgifter til befordring, jf. lovens kapitel 15, og hjælpemidler, jf. lovens kapitel 14.

Det gælder ikke udgifter til befordringsgodtgørelse til dagpengemodtagere og hjælpemidler til dagpengemodtagere, fordi disse udgifter er omfattet af det særlige beskæftigelsestilskud (bortset fra undervisningsmaterialer, som er omfattet af budgetgarantien). Udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter dagpengemodtagere i løntilskudsjob, er heller ikke omfattet af budgetgarantien, da de er omfattet af beskæftigelsestilskuddet, jf. § 23 a, stk. 3, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner. Ligeledes er udgifter til løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter førtidspensionister i løntilskudsjob (skånejob), ikke omfattet af budgetgarantien.

Budgetgaranti af driftsudgifter ved aktivering af dagpengemodtagere omfatter uændret også tilbud om uddannelse indenfor puljen til uddannelsesløft efter § 33 a og den regionale uddannelsespulje efter § 33 b i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Budgetgaranti af driftsudgifter ved aktivering af dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere omfatter også tilbud efter bekendtgørelse om forsøg på beskæftigelsesområdet, hvor der i 2017-2019 er et forsøg med pulje til opkvalificering inden for mangelområder, jf. aftale mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter om tilstrækkelig og kvalificeret arbejdskraft i hele Danmark og praktikpladser fra august 2016. Øvrige puljer med 100 pct. tilskud er derimod ikke omfattet af budgetgaranti.

Det foreslås derudover, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til udgifter til mentorstøtte (bortset fra mentorstøtte til dagpengemodtagere) og jobrotationsydelse. Dermed vil bestemmelsens litra d fremover omfatte kommunens udgifter til mentorstøtte til samtlige persongrupper, der kan få mentorstøtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra dagpengemodtagere frem til 1. juli 2019. I overensstemmelse med gældende § 14, stk. 2, nr. 5, vil bestemmelsen også fremover omfatte udgifter til jobrotation.

Det betyder, at budgetgarantien for udgifter til mentorstøtte nu omfatter alle udgifter til mentorstøtte, også de udgifter der før 1. januar 2019 ikke var refusionsberettigende, dog ikke for dagpengemodtagere før 1. juli 2019, jf. forslaget til § 2, nr. 2. Det gælder således også personer, der ved mentoraftalens indgåelse er jobparate kontanthjælpsmodtagere og personer i ordinær beskæftigelse/uddannelse som fx SU-uddannelse. Det omfatter uændret også personer på ressourceforløbsydelse, som deltager i ressourceforløb eller jobafklaringsforløb. Budgetgarantien gælder uændret alene udgifter til mentorstøtte, der kan afholdes med

hjemmel i kapitel 9 b, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, og således ikke udgifter forbundet med at levere mentorydelsen som fx transportudgifter for kommunalt ansatte, der er mentorer. Bestemmelsen omfatter ligesom hidtil kommunerens udgifter til jobrotationsydelse.

Det foreslås endvidere, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, *litra e*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, lige som hidtil omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til kontantydelse efter lov om kontantydelse og udgifter til aktivering og befordring til modtagere af kontantydelse.

Med nyaffattelsen af § 14, stk. 2, nr. 5, *litra f*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, udgår de tidligere direkte henvisninger til kontanthjælp og integrationsydelse i forbindelse med integrationsprogrammet, som i forvejen har hjemmel i den generelle benævnelse af kontanthjælp og integrationsydelse under *litra a*. Med nyaffattelsen af *litra f* udgår endvidere de direkte henvisninger til undervisning i danske samfundsforhold, kultur og historie, som nu indgår som elementer i den almindelige danskundervisning. Endelig præciserer nyaffattelsen, at resultattilskuddene indgår i opgørelsen af tilskud efter integrationslovens kaptitel 9. Der er med nyaffattelsen ikke sket materielle ændringer i budgetgarantiens indhold for så vidt angår disse udgifter.

Det foreslås endelig, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, *litra g*, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, lige som hidtil omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Der er således med forslaget til nyaffattelse af *litra a, c, e-g*, ikke sket materielle ændringer i budgetgarantiens indhold for så vidt angår disse udgifter.

Lige som hidtil refunderes kommunerne samlet set under ét for udgifterne under budgetgarantien.

Til nr. 2

Efter gældende § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter den kommunale budgetgaranti bl.a. kommunernes mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til række forsørgelsesydelse, tillægsydelse og indsatser som led i beskæftigelsesindsatsen. Bestemmelsen omfatter endvidere kommunale udgifter til bl.a. danskundervisning til udlændinge samt ydelse og aktivering efter integrationslovens kapitel 4-5, visse kommunale indtægter og tilskud efter integrationslovens kapitel 9, og udgifter til erhvervsgrunduddannelse i tilskudsåret.

Der henvises til forslagets § 2, nr. 1, for en nærmere beskrivelse af lovens gældende § 14, stk. 2, nr. 5.

Med forslaget til § 2, nr. 1, er det foreslået, at budgetgarantien fra 1. januar 2019 fremover fuldt ud kommer til at omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, bortset fra udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere. Derudover er der foreslået en gennemskrivning af bestemmelsen.

Der henvises til forslagets § 2, nr. 1, for beskrivelsen af ændringerne fra 1. januar 2019.

Som konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 5, hvor statens refusion af kommunernes udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere afskaffes, foreslås det, at budgetgarantien fra 1. juli 2019 tillige kommer til at omfatte kommunernes mer- eller mindreudgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere.

Det foreslås endvidere, at lovtæksten i § 14, stk. 2, nr. 5, affattes på ny. Bestemmelsens *litra a-c* og *litra e-g* er enslydende med nyaffattelsen af disse bestemmelser i forslagets § 2, nr. 1. Der henvises derfor til forslagets § 2, nr. 1, for en nærmere beskrivelse af lovtæksten og indhold af § 14, stk. 2, nr. 5, *litra a-c* og *litra e-g*.

Det foreslås, at den nyaffattede § 14, stk. 2, nr. 5, litra d, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, omfatter kommunale mer- eller mindreudgifter som følge af udviklingen i kommunernes reale udgifter til mentorstøtte og jobrotationsydelse. Dermed vil bestemmelsens litra d fremover omfatte kommunens udgifter til mentorstøtte til samtlige persongrupper, der kan få mentorstøtte efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. I overensstemmelse med gældende § 14, stk. 2, nr. 5, vil bestemmelsen også fremover omfatte udgifter til jobrotation.

Efter forslaget til § 4, stk. 2, skal ændringen træde i kraft den 1. juli 2019. Der henvises til bemærkningerne til bestemmelsen for en beskrivelse af baggrunden for denne ikrafttræden.

Det betyder, at udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere fra 1. juli 2019 også vil blive omfattet af budgetgarantien.

Til nr. 3

Efter gældende § 23 a, stk. 1, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, yder staten årligt et beskæftigelsestilskud til kommunerne til finansiering af kommunernes udgifter til forsikrede ledige. Det samlede beskæftigelsestilskud fastsættes af finansministeren med tilslutning fra Folketingets Finansudvalg.

Efter lovens § 23 a, stk. 3, omfatter beskæftigelsestilskuddet kommunernes nettoudgifter til arbejdsløshedsdagpenge, løntilskud til arbejdsgivere, der ansætter forsikrede ledige i løntilskudsjob, personlig assistance til handicappede, befordringsgodtgørelse til forsikrede ledige og hjælpemidler bortset fra undervisningsmaterialer til forsikrede ledige og beskæftigede samt kommunernes nettoudgifter til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, befordringsgodtgørelse og tilskud til arbejdsgivere, der ansætter modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i løntilskudsjob.

Ordringen med den midlertidige arbejdsmarkedsydelse er under udfasning og efter den 1. juli 2018 er den helt udfaset, således at der ikke er flere personer på ordningen. På den baggrund foreslås det, at kommunernes nettoudgifter til den midlertidige arbejdsmarkedsydelse, befordringsgodtgørelse og tilskud til arbejdsgivere, der ansætter modtagere af den midlertidige arbejdsmarkedsydelse i løntilskudsjob udgår af bestemmelsen, da kommunerne ikke længere vil afholde førnævnte nettoudgifter.

Til § 3

Det fremgår af artikel 11, stk. 1, i forordningen, at hver medlemsstat senest den 13. maj 2018 opretter et system til godkendelse af andre aktører, overvågning af disse og tilbagekaldelse af godkendelse.

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, i forordningen, at medlemsstaterne fastsætter krav og kriterier for godkendelse af andre aktører, og at disse som minimum skal indeholde de fælles minimumskriterier fastsat i forordningens bilag I. De kriterier, der fremgår af bilag I, omhandler overordnet krav til aktørernes kapacitet og overholdelse af gældende nationale arbejdsnormer for at støtte fair og frivillig arbejdskraftmobilitet samt krav om at levere data om deres EURES-aktiviteter. Beskæftigelsesministeren vil kunne fastsætte nærmere kriterier for aktørernes optagelse i netværket.

Det fremgår af artikel 11, stk. 2, 2. pkt., at der kan fastsættes nationale regler med henblik på de regler, der finder anvendelse for arbejdsformidlingers aktiviteter og den effektive forvaltning af den nationale arbejdsmarkedspolitik.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til beskæftigelsesministeren til at fastsætte nærmere regler i en bekendtgørelse om aktørernes optagelse i netværket.

Det vil være muligt for ministeren at fastsætte yderligere krav og kriterier. Et eksempel kan være, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering får mulighed for at gennemføre målrettede ansøgningsrunder,

hvor optagelse kræver, at aktøren arbejder inden for et særligt prioriteret område, fx rekruttering af højtuddannet arbejdskraft til udvalgte brancher med et særligt rekrutteringsbehov.

Det fremgår af forordningens artikel 11, stk. 5, at medlemsstaterne godkender ansøgere, hvis de opfylder kriterierne for at blive optaget i EURES-netværket. Det foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om klageadgangen for sådanne afgørelser.

Det fremgår af forordningens artikel 11, stk. 7, at medlemsstaterne kan tilbagekalde en godkendelse, hvis en anden aktør ikke længere opfylder de gældende kriterier for at være godkendt. Det foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om klageadgangen for afgørelser om tilbagekaldelse.

Det fremgår af forordningens artikel 12, stk. 6, at medlemsstaterne kan kræve, at andre aktører bidrager til indsamling af oplysninger m.m., som fremgår af forordningens artikel 30 (oplysninger om data om mangel og overskud af arbejdskraft på arbejdsmarkedet), artikel 31 (bidrag til årlige arbejdsprogrammer) og artikel 32 (indsamling af analyse og data vedrørende afgivet oplysning og vejledning, beskæftigelsesresultater og kundetilfredshed). Det foreslås, at ministeren fastsætter nærmere regler om bidrag fra andre aktører til sådanne oplysninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2019. Reglerne får ved ikrafttræden som udgangspunkt virkning for kommunernes økonomi fra den 1. januar 2019.

Det betyder, at reglerne om afskaffelse af statsrefusion og dermed også driftsloft over refusion af kommunernes driftsudgifter ved aktivering af kontant- og uddannelseshjælpsmodtagere samt integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, ledige selvforsørgende, revalidender, og ledighedsydelsesmodtagere træder i kraft pr. 1. januar 2019. Det gælder ligeledes afskaffelse af refusion og driftsloft over refusion af kommunernes udgifter til mentorstøtte til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, aktivitetsparate integrationsydelsesmodtagere, som ikke er omfattet af integrationsprogrammet, revalidender, førtidspensionister, ansatte i fleksjob, ledighedsydelsesmodtagere, nyuddannede handicappede i løntilskud, unge under 18 år med behov for beskæftigelsesindsats, selvforsørgende der ikke er i beskæftigelse og uddannelseshjælpsmodtagere.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1-4, 6-9 og 11. Det gælder endvidere den tilhørende ændring af § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, om, at kommunernes udgifter fremover indgår i den samlede beregning efter lovens § 14.

Det foreslås i *stk. 2*, at ophævelsen af §§ 118 og 118 a, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 og 10, hvormed der fremover ikke ydes statslig refusion til kommunernes driftsudgifter til aktivering af dagpenge- og sygedagpengemodtagere, først træder i kraft den 1. juli 2019. Det gælder ligeledes den tilhørende ændring af § 14, stk. 2, nr. 5, i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, om, at kommunernes udgifter til mentorstøtte til dagpengemodtagere fremover indgår i den samlede beregning efter lovens § 14.

Reglerne om statsens refusion til kommunerne i forbindelse med driftsudgifter til aktivering af dagpengemodtagere er forligsbelagt som følge af forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen af 18. juni 2014, indgået af den daværende regering (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti.

Reglerne om statsens refusion til kommunerne i forbindelse med driftsudgifter til aktivering af sygedagpengemodtagere er forligsbelagt som følge af forlig om reform af sygedagpengesystemet af 18. december 2013, indgået af den daværende regering (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Radikale Venstre) og Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti er ikke en del af forligskredsen om ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer” og har meddelt, at de ikke kan tilslutte sig aftalen.

Regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) med tilslutning fra de øvrige forligsparter bag ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer” har over for Socialdemokratiet opsagt den del af forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen, der omhandler driftsrefusion af kommunernes udgifter til vejledning og opkvalificering for dagpengemodtagere.

Ligeledes har regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) med tilslutning fra de øvrige forligsparter bag ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer” over for Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti opsagt den del af forlig om reform af sygedagpengesystemet, der omhandler driftsrefusion af kommunernes udgifter til vejledning og opkvalificering for sygedagpengemodtagere.

Opsigelsen sker i overensstemmelse med almindelig praksis ved udløbet af indeværende valgperiode.

Regeringen (Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance) og forligspartierne (Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre) ønsker at gennemføre den lovmæssige implementering af den del af ”Aftale om erhvervs- og iværksætterinitiativer” som omfatter forenkling af den økonomiske styring af beskæftigelsesindsatsen. Det vil som følge af tidspunktet for opsigelse af den del af henholdsvis forlig om reform af beskæftigelsesindsatsen og forlig om reform af sygedagpengesystemet vedrørende statens refusion af driftsudgifter til dagpenge- og sygedagpengemodtagere ikke være muligt at sætte de foreslåede regler herom i kraft før efter et nyvalg til Folketinget. Der skal seneste være afholdt valgt til Folketinget den 17. juni 2019.

Det foreslås derfor, at reglerne vedrørende dagpenge- og sygedagpengemodtagere først træder i kraft den 1. juli 2019. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da hovedlovene ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Til § 5

Det foreslås, at der etableres en overgangsordning som følge af afskaffelsen af refusion.

Efter sædvanlig praksis skal en kommune anmode om refusion af driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte inden for årets rådighedsbeløb. Det vil sige, at evt. afløbsudgifter, f.eks. udgifter vedrørende aktivitet i 2018, som ikke når at blive afregnet, så det kan indgå i endelig restafregning for 2018, normalt vil skulle indgå i efterfølgende års rådighedsbeløb, som er 2019 i dette eksempel.

Da der ikke vil være et rådighedsbeløb for 2019 for de fleste målgrupper, foreslås det i *stk. 1*, at eventuelle udgifter der vedrører aktivitet i 2018, som ikke når at blive afregnet, så de kan indgå i endelig restafregning for 2018, kan indgå i berigtigelse af refusion, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 2018.

Tilsvarende foreslås det i *stk. 2*, at eventuelle driftsudgifter ved aktivering og udgifter til mentorstøtte, der vedrører aktivitet for dagpenge- og sygedagpengemodtagere i 1. halvår af 2019, der ikke når at blive hjemtaget refusion for før den 1. juli 2019, kan indgå i berigtigelse af refusion, hvis der er råderum inden for rådighedsbeløbet for 1. halvår 2019.

Overgangsreglen vedrører driftsudgifter til aktivering og udgifter til mentorstøtte til og med den 31. december 2018, dog den 30. juni 2019 for dagpenge- og sygedagpengemodtagere. Det betyder, at selv om udgifterne måtte komme efterfølgende, kan kommunerne hjemtage refusion efter hidtil gældende refusionsregler (dog inden for seneste års rådighedsbeløb, jf. ovenstående). Ved aktivitet, der forløber hen over henholdsvis årsskiftet 2018/2019 eller efter den 30. juni 2019 skal udgifterne opdeles i hvilke udgifter,

der vedrører aktiviteten før henholdsvis den 1. januar 2019 og den 1. juli 2019, og udgifter der vedrører efterfølgende aktivitet. Det betyder, at der alene kan berigtiges refusion af den del af udgifterne, som vedrører aktiviteten til og med henholdsvis den 31. december 2018 og den 30. juni 2019, hvis der er råderum inden for henholdsvis rådighedsbeløbet for 2018 eller rådighedsbeløbet for første halvår af 2019.

UDKAST